

[Olav Olsen.]

Forhold, for ellers vil man jo med Sandhed kunne sige, at det er at afsi Myggen og sluge Kamelen.

Den højtærede. Indenrigsminister vil jeg gerne spørge, om det er nødvendigt ved disse statistiske Tællinger, der med Mellemrum foretages ude i Landet, at spørge om alt muligt mellem Himmel og Jord. Der sendes Spørgeskemaer ud til Sognene, som de skal sørge for bliver besvaret. Det er et umaadeligt Arbejde baade for Sognene og for alle dem, der skal besvare dem, og det er meget kostbart at faa det gjort op bag-efter. Angaaende det Spørgeskema, som har været sendt ud i Aar, maa jeg sige, at jeg tror, det for visse Punkters Vedkommende blev besvaret rigtigt, men det store Flertal af Spørgsmaalene var saadanne, at en almindelig Bondemand som jeg og mine Lige slet ikke er i Stand til at besvare dem. Det er ganske umuligt at besvare dem rigtigt, og saa bliver Følgen — og Følgen er blevet —, at de Svar, der kommer ind, enten er ufuldstændige eller misvisende eller falske, og saa er en saadan Statistik ingenting værd. Jeg synes, man maatte kunne finde en anden Vej til at skaffe sig Oplysninger om alle disse mange Ting; denne Vej er i alt Fald ikke god, og den fører ikke til Maalet.

Jeg har faaet en Henvendelse fra et Landsogn ovre i min Kreds, hvor der er en stor Jernbanestation; det er en Sag, som jeg gerne vil bede den højtærede Minister for offentlige Arbejder tage sig af. Der er rettet en Henvendelse til ham den 1. September, om det ikke var muligt, at man ude i dette Landdistrikt kunde lade være at sætte store Statsbanearbejder i Gang midt i Høsttiden — det drejer sig ikke om et Nybyggerarbejde, men om Reparationsarbejde, som sikkert foregaar hvert Aar. Man finder det uheldigt og hensynsløst, at Statsbanerne midt under Høsten, naar der er Brug for al løs Arbejds-kraft, pludselig sætter et stort Arbejde i Gang. Jeg tror, det var 30 Arbejdere, man brugte i denne Landkommune. Man maa jo huske paa, at som Forholdene er saadant et Sted, hvor man har en stor Jernbanestation, og hvor der altid vil være mange løse Arbejdere netop paa Grund af denne Jernbanestation, er man om Vinteren henvist til, og har ogsaa gjort det, at søge at beskæftige denne løse Arbejds-kraft ude i Landbruget, og saa finder man det urigtigt og hensynsløst, at man ikke ved Igangsættelsen af disse Reparationsarbejder ved Statsbanerne kan tage lidt Hensyn i saa Henseende.

Der har i Aar været en stor Manøvre

i det sydlige Jylland. Den blev afholdt i Vejle og Ribe Amter i Egnen omkring Kolding. Der er sket det beklagelige, at de Varer, som Militæret skulde bruge, var købt i et andet Amt, skønt Handelsstanden i Kolding erklærer, at deres Tilbud paa Varer var lavere eller i alt Fald lige saa lave. Jeg vil gerne spørge den højtærede Forsvarsminister, om ikke dette er forkert. Vil det ikke være rigtigt, at de Egne, der skal bære Byrderne og have Ulemperne ved en saadan Manøvre, ogsaa kommer til at levere de Varer, som Militæret skal bruge?

For et Par Aar siden kom der en Henvendelse til Undervisningsministeriet fra Husholdningsskolerne. Denne Henvendelse var underskrevet af Husholdningslærerinderne og Husholdningslærernes Bestyrelse, og man anmoder deri Regering og Rigsdag om, at Husholdningsskolerne maa blive stillet paa lige Fod med Landbrugsskoler, Mejeriskoler og Husmandsskoler. Husholdningselever, der søger Understøttelse, kan ikke søge den gennem Amtsskolefondene, saadan som man kan til de andre Skoler, og der bliver ikke givet en tilsvarende direkte Støtte til Husholdningsskolerne som til de andre Skoler. Ved de andre Skoler er det saaledes, saa vidt mig bekendt, at efterhaanden som Skolernes Antal vokser, vokser ogsaa Statstilskuddet, men for Husholdningsskolerne Vedkommende er det saaledes, at der er et bestemt Beløb til Raadighed, hvoraf følger, at efterhaanden som Skolernes Antal vokser, bliver Statstilskuddet til den enkelte mindre, saa man vil forstaa, at de føler sig brøstholdne herover. Nu skulde jeg ikke have draget dette frem, hvis det ikke var et Spørgsmaal, der havde Betydning for vort Samfund, men det er jo, som vi alle ved, saadan, at næsten alt det, vi erhverver, eller en meget stor Procentdel af det, vi erhverver, for de fleste af os bruges i Husholdningen, og derfor er det af stor nationaløkonomisk Betydning, at Husholdningen føres paa en forsvarlig og sund og god økonomisk Maade. Det er jo saadan, at jo mindre Indtægterne er, jo højere en Procent af dem bruges der i Husholdningen; saa man skulde synes, at man maatte kunne enes om dette Spørgsmaal. Samtidig burde det ordnes saaledes, at de nye Former for Husholdningsundervisning, der er kommet frem i den sidste Snes Aar, kom ind under de samme Tilsynsregler som de gamle Husholdningsskoler, saaledes at man ogsaa paa dette Omraade kunde faa en ensartet Administration. Jeg vil gerne bede den højtærede Undervisningsminister om at tage dette under velvillig Overvejelse,